

Den inre världsutställningen av Åsa Jungnelius

Program 16–30.9 2023

Lördag 16 september

10.00–13.00 Paviljong #10: Dubbel Dubbel. Camera Obscura är öppen. Medverkande: Peo Olsson, konstnär och Verkstad konsthall. Plats: Sjötullsgatan 1.

10.00–15.00 Paviljong #14: Den inre världsutställningens servis. Välkommen att delta i en gemensam tillverkning av kollektiv servis med lera från Bråviken. Gropbränning med Märten Medbo, konstnär och studenter från Lunnevas folkhögskola. Plats: Sjötullsgatan 1.

10.00–15.00 Paviljong #5: Biokol. Pyrolysmaskinen tänds för framställning av Biokol. Medverkande: Markus Vallien, konstnär och småskalig lantbrukare. Plats: Sjötullsgatan 1.

11.00–15.00 Paviljong #18: S/S Moa. Båttur med ångsupen Moa på Bråviken. På och avstigning varje halvtimme. Biljetter löses på båten. Medverkande: Norrköpings ångbåtsförening. Plats: se konstmuseets hemsida.

12.00–13.00 Paviljong #4: Modern. Invigning av Den inre världsutställningen. Medverkande: Anna Sotkasiira Wik, borgmästare, Helena Persson, Chef för Norrköpings Konstmuseum, Åsa Jungnelius, konstnär, Emma Helander, enhetschef Ekologisk hållbarhet, Samhällsbyggnadskontoret och Mattias Åkeson, Intendent offentlig konst, Norrköpings Konstmuseum. Plats: Sjötullsgatan 1.

13.00 Paviljong #15: Den inre världsutställningens kaka. Provmakning av det ätbara monumentet. Medverkande: Nelins Cafe & Conditiorier. Plats: Sjötullsgatan 1.

13.00–16.00 Paviljong #19: Evigheten. Klas Isaksson spelar live och spelar skivor tillsammans med Lex Ludlows. Plats: Sjötullsgatan 1.

13.30–16.00 Paviljong #10: Dubbel Dubbel. Vernissage! Medverkande: Peo Olsson, konstnär och Verkstad konsthall. Plats: Olai Kyrkog. 32.

14.00–15.00 Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum. Guidad vandring: Hamnens historia och framtid. Pris: 90 kr/vuxen, barn under 16 år gratis. Maxantal: 25 personer. Boka din biljett på Stadsmuseets hemsida eller på boknings-sajten Salver. Plats: Samling vid Kanontorget, Inre hamnen.

14.15 Paviljong #6: Norrköpings Konstmuseum. Introduktion till Linus Elmes läsning av Bo Beskows verk. Medverkande: Mattias Åkeson, Norrköpings Konstmuseum. Plats: Norrköpings Konstmuseum.

Söndag 17 september

10.00–15.00 Paviljong #5: Biokol. Välkommen att delta på en heldag i praktisk och teoretisk kunskap om biokolstillverkning. Om kolets användning i odling, tillverkning samt fördelarna för klimatet. Föranmälan: konstmuseet@norrkoping.se. Medverkande: Markus Vallien, konstnär och småskalig lantbrukare. Plats: Sjötullsg. 1.

14.00–15.00 Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum. Guidad vandring: Hamnens historia och framtid. Pris: 90 kr/vuxen, barn under 16 år gratis. Maxantal: 25 personer. Boka din biljett på Stadsmuseets hemsida eller på boknings-

sajten Salver. Plats: Samling vid Kanontorget, Inre hamnen.

Fredag 22 september

10.00–12.00 Paviljong #4: Modern. Den inre världsutställningens frukostseminarium—Om stadsutveckling i vidgad bemärkelse. Medverkande: Mattias Åkeson, konstintendent Norrköpings Konstmuseum (moderator), Martin Heidesjö, stadsbyggnadsstrateg, Karin Milles, stadsarkitekt, Tor Lindstrand, arkitekt och lektor i Rumslig gestaltning på Konstfack och Åsa Jungnelius, konstnär. Mer information på konstmuseets hemsida. Plats: Sjötullsgatan 1.

13.00–14.00 Paviljong #8: Norrköpings stadsbibliotek. Den inre världsutställningens bokbord öppnar. Plats: Norrköpings stadsbibliotek.

Lördag 23 september

10.00–11.00 Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum. Fornstidsyoga. Medverkande: Ellika Kyndel, museipedagog, Norrköpings stadsmuseum. Plats: Sjötullsgatan 1.

11.00–12.30 Paviljong #9: Urviljongen. Kafé och promenad om dåtid, nutid och framtid på Sylten. Medverkande: Norrköping kommuns stadsbyggnadsstrateg Martin Heidesjö. Plats: Timescape Garden.

13.00–15:30 Paviljong #20: Andlig resa. Guidad meditation och trumresa. Föranmälan till konstmuseet@norrkoping.se. Maxantal: 13 personer. Medverkande: Anna Maria Öhrström, Shaman. Plats: Sjötullsgatan 1.

14.00–15.00 Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum. Guidad vandring: Hamnens historia och framtid. Pris: 90 kr/vuxen, barn gratis. Maxantal: 25 personer. Boka din biljett på Stadsmuseets hemsida eller på boknings-sajten Salver. Medverkande: Norrköpings stadsmuseum. Plats: Samling vid Kanontorget, Inre hamnen.

17.30–19.00 Paviljong #20: Andlig resa. Guidad meditation och trumresa. Föranmälan till konstmuseet@norrkoping.se. Maxantal: 13 personer. Medverkande: Anna Maria Öhrström, Shaman. Plats: Sjötullsgatan 1.

19.00–22.00 Paviljong #19: Evigheten. Klas Isaksson spelar skivor tillsammans med Lex Ludlows. Plats: Sjötullsgatan 1.

Söndag 24 september

11.00–12.30 Paviljong #9: Urviljongen. Guidning i den nyplanterade ätbara skogsträdgården. Medverkande: Linnea Andersdotter Rundgren, Skogsträdgårdsdesigner. Plats: Timescape Garden.

14.00–15.00 Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum. Guidad vandring—Hamnens historia och framtid. Pris: 90 kr/vuxen, barn gratis. Maxantal: 25 personer. Boka din biljett på Stadsmuseets hemsida eller på boknings-sajten Salver. Plats: Samling vid Kanontorget, Inre hamnen.

Fredag 29 september

11.00–14.00 Paviljong #11: Kaktus. Öppet hus

på Växthus Sylten och kaktussamlingen. Rundvandring (30 min) kl. 11.00, 12.00 och 13.00. Samling utanför växthuset. Medverkande: Växthus Sylten. Plats: Syltenvägen 9.

15.00–16.00 Paviljong #9: Urviljongen. Kafé och promenad om dåtid, nutid och framtid på Sylten. Med Norrköping kommuns stadsbyggnadsstrateg Martin Heidesjö. Plats: Timescape Garden.

Lördag 30 september

9.30–13:30 Paviljong #13: Naturskyddsföreningen. Öppet hus Naturarium, Naturskyddsföreningen. Plats: Östra Promenaden 7a.

10.00–13.00 Paviljong #10: Dubbel Dubbel. Camera Obscura är öppen. Medverkande: Peo Olsson, konstnär och Verkstad konsthall. Plats: Sjötullsgatan 1.

10.00–12.00 Paviljong #5: Biokol. Pyrolysmaskinen tänds för framställning av Biokol. Medverkande: Markus Vallien, konstnär och småskalig lantbrukare. Plats: Sjötullsgatan 1.

12.00 Paviljong #6: Norrköpings Konstmuseum. Introduktion till Linus Elmes läsning av Bo Beskows verk Komposition i blått och grissaille. Medverkande: Med Mattias Åkeson, Norrköpings Konstmuseum. Plats: Norrköpings Konstmuseum.

12.00–14.00 & 15.00–17.00 Paviljong #9: Urviljongen. Timescape session – 4 the Love of Synthesized Soundscapes. Del I: ljudlandskap av #aBreathing och #aFlow. Del II: liveakter från kollektivet Dogma Nouveau. Arrangeras av NEMCOM. Plats: Timescape Garden.

13.00–14:30 Paviljong #6: Norrköpings Konstmuseum. Cykelvisning av den offentliga konsten. Medverkande: Mattias Åkeson, Norrköpings Konstmuseum. Plats: Samling vid konstmuseet.

13.00–15.00 Paviljong #4: Modern. Skörda och mala vetet från växthuset. Brödbakning och gemensam måltid. Medverkande: Markus Vallien, konstnär och Åsa Jungnelius, konstnär. Plats: Sjötullsgatan 1.

14.00–15.00 Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum. Guidad vandring: Hamnens historia och framtid. Pris: 90 kr/vuxen, barn under 16 år gratis. Maxantal: 25 personer. Boka din biljett på Stadsmuseets hemsida eller på boknings-sajten Salver. Plats: Samling vid Kanontorget, Inre hamnen.

14.00–15.00 Paviljong #9: Urviljongen. Dansupplevelse och vandring på Syltenberget. Medverkande: Anna Asplind, koreograf. Plats: Timescape Garden.

14.00–17.00 Paviljong #13: Naturskyddsföreningen. Öppet hus Naturarium, Naturskyddsföreningen Norrköping. Plats: Östra Promenaden 7a.

16.00–18.00 Paviljong #10: Dubbel Dubbel. Medverkande: Peo Olsson, konstnär och Verkstad konsthall. Plats: Olai Kyrkog. 32.

16.00–20.00 Paviljong #19: Evigheten. Live modular improvisation. Medverkande: Klas Isaksson. Plats: Bråvallaverket.

Den inre världsutställningen av Åsa Jungnelius Paviljong #1–20, 2021–2023

Den inre världsutställningen är ett flerårigt platsspecifikt konstnärligt arbete kring Södra kajen och Syltenområdet i Norrköping av Åsa Jungnelius. Under tre års tid växer verket fram i dialog med platsen och dess föränderliga förutsättningar.

Befintligt material och platser återaktiveras, bruksföremål och sociala strukturer omfamnas och förvandlas. Jungnelius har tagit avstamp i den konst- och industriutställning som anordnades 1906 i samma område och låter sina nedslag ta formen av paviljonger i utvidgad bemärkelse, både som fysiska gestaltningar och kollektiva handlingar.

Den 16 september 2023 öppnar Den inre världsutställningen i full skala med ett program som sträcker sig över tre helger och projektleds av Norrköpings Konstmuseum.

Paviljong #1: Energier

Kulturnatten 2021 var startskottet för Den inre världsutställningen. I det övergivna kraftverkets magnifika rum bjöds publiken under två dagar in till att delta i en ceremoniell konstnärlig handling. Bråvallaverket som spelplats utgjorde ett monument över den industriella revolutionen och en inte alltför avlägsen epok där gamla prioriteringar styrde över samhällets utveckling och användande av resurser.

Jungnelius tog fasta på platsens historiska betydelse som oljeeldat elkraftverk men vände blicken bort från användandet av fossilt bränsle i stor skala som en bärande struktur i samhällsutvecklingen och synliggjorde genom sitt verk i stället alternativa energier. Publiken bjöds in att beskåda men också att ta del av Solmoderens spektakulära färd mot himlarna i Jungnelius universum i ett storslaget interaktivt allkonstverk.

Paviljong #2: Jord

Det har gått snart två år sedan ballongfärden i Bråvallaverket. När Paviljong #2: Jord öppnade våren 2023 bjöd Jungnelius in två medskapande konstnärer till en invigningsakt. Farvash och Markus Valliens arbeten kretsade kring jord(en) och uppstod inom det ramverk Jungnelius definierat både som plats och som fenomen.

Tillsammans med sin robot koreograferade Farvash en performance vars spår efterlämnade ett cirkulärt avtryck i kommunens komposthög för insamlade restavfall. Den komposterade jorden bars sedan ned i en gemensam procession av publiken från Syltenberget till det växthus som Vallien låtit bygga på vid Södra kajen.

Enligt rapporter förväntas merparten av jordens odlingsbara jord vara tömd på näring om 60 år. Extraordinära omständigheter kräver extraordinära åtgärder. Jungnelius metod att låta olika tidsepoker samexistera och läggas på varandra för att sedan addera lager av antropologiska, performativa, politiska och estetiska element bildar ett Gesamtkunstwerk som är utsträckt i tid och rum.

Farvash och Valliens arbeten återspeglar samtidigt människans oundvikliga villkor. Farvash menar att "Det cirkulära står för det ständiga kretsloppet—utan början eller slut—det är en kontinuerlig sluten krets av förändringar". Vallien uttrycker "För att allt skall kunna leva, måste allt också dö. Det är inget konstigt eller märkvärdigt. Det är livet. Det är cirkeln."

Farvash performance lever kvar efter invigningsceremonin som en del av Valliens och

Jungnelius verk. Valliens växthus består på den plats som Jungnelius skapat på Södra kajen. Den av Farvash välsignade jorden är ett koncentrat av staden, dess avfall komposterat. I jorden odlar Vallien s.k. urvete som skall skördas till hösten, malas till mjöl och bakas till bröd. Konsten invaderar livet men livet invaderar också konsten i ett ständigt kretslopp.

Filosofen Walter Benjamin menade att varje monument över civilisationen också är ett monument över barbariet och det industriella jordbruket är ett bra exempel på detta. Produkter produceras till en global marknad med det primära syftet att maximera avkastningen. Ingen eller mycket liten hänsyn tas till hållbarhet, smak eller näringsinnehåll. I Valliens växthus odlas vetesorter som enkorn, emmer och spält med kraftiga fröskal som skyddar mot svampangrepp och behöver därför inte besprutas. Dess rötter går djupare än det moderna modifierade vetet och tar därför upp mer näring utan att behöva någon konstgödning. Vetet är också rikare på protein, fibrer och mineraler samtidigt som det har ett vekare gluten och är därmed bättre för vår metabolism.

I äldre tider användes ordet "dyrka" som det används än idag i norskan, som en synonym till "odla". När Vallien talar om att "dyrka jorden" görs det utifrån en medvetet mångbottnad betydelse; odla, idka, högtidlighålla, tjäna och tillbedja. Också Farvash performance har religiösa övertoner. Att välsigna jorden är i sak en rituell handling. Både Vallien och Farvash förhåller sig därmed till kretsloppstanken men också till tiden. Allt är förgängligt och måste dö för att nya förutsättningar för liv skall skapas, allt är en cirkel, allt är rörelse, undergång och uppståndelse. Så också staden med dess utvecklingsprojekt och konstgestaltningar. Lager på lager. Skikt på skikt.

Paviljong #3: Portal

Paviljong #3: Portal har en tydlig koppling till konst- och industriutställningen i Norrköping 1906 då den utgår från arkitekten Carl Bergstens ritningar för paviljongerna i området. Jungnelius utgångspunkt i 1906 års utställning utmanar den konventionella bilden av vad ett gestaltningsuppdrag, som en del av ett stadsutvecklingsprojekt kan vara. Hennes paviljonger är fragment av en imaginär utställning som pågår lika mycket då som nu, för att samtidigt påstå något om en tänkbar framtid.

Jungnelius paviljonger anknyter tematiskt och geografiskt till varandra i ett cirkulärt resonemang. Portalen hänvisar till den plats på Syltenberget där komposten—som aktiverades i Paviljong #2: Jord—breder ut sig, vilket också är den plats där konsthallen låg 1906.

Då visades ett tusental verk i tjugofem salar. Liksom de andra huvudbyggnaderna i utställningen var den ritad av Carl Bergsten i övergången mellan nationalromantik och funktionalism. I sin portal har Jungnelius reaktiverat Bergstens arkitektoniska stil men översatt den till ett monument över sin egen (o)ändlighet och föränderlighet.

Paviljong #4: Modern

Jungnelius komponerar och orkestrerar, både genom fysiska objekt och händelser, men till skillnad från i tidigare mer efemära paviljonger manifesteras hennes arbete i Modernpaviljongen som en permanent konfiguration. På Södra

kajen—närmast hamnbron—har Jungnelius låtit reorganisera det stora lager av granit som hör till stadens gatukontor. Kantsten och kolonner har hämtats från stenlagret vid Ekbacken och arrangerats i geometriska formationer.

I utställningskatalogen till konsthistorikern Harald Szeemanns epokgörande utställning *When Attitude Becomes Form* (1969) skriver konstnären Scott Burton att "konsten veritabelt invaderat livet, om man med livet menar flux, förändring, chans, tid och oförutsägbarhet". Jungnelius eget arbete på Södra kajen resonerar till flera av de konstnärskap som var inkluderade i Szeemanns utställning men det finns också paralleller till fornlämningar.

Jungnelius kantstenslabyrint på kajen kan vid första ögonblicket upplevas som en konsthistorisk anakronism. Labyrinter av den här typen är ofta prehistoriska och återfinns på många platser från folkvandringstid. Därmed är inte kopplingen till rörelser i konsten på 60-talet omedelbar. Fördjupar vi oss däremot i exempelvis i konstnärerna Robert Smithson och Nancy Holts arbeten klarnar sammanhanget. I en intervju berättar Holt hur hon och Smithson läste litteratur om europeiska prehistoriska lämningar och hur de sedan reste för att besöka dessa i samband med att *When Attitudes Become Form* vandrade vidare från Kunsthalle Basel till ICA i London på hösten '69. Bland annat besökte de Pentre Ifan och Stonehenge, och hon poängterar hur bestående dessa intryck blev och hur de sedan influerade deras respektive arbeten.

Smithson skriver i sin essä *Entropi* och de nya monumenten (1966) fritt översatt att: "I stället för att åkalla minnet av det förflutna som äldre monument gjorde, tvingar de nya monumenten oss att glömma framtiden. I stället för naturliga material som marmor, granit eller annan sten är de nya monumenten gjorda i artificiella material som plast, krom och elektriskt ljus. Genom att de är involverade i en systematisk reduktion av tid, ner till fraktioner av en sekund, snarare än att representera seklers långa rymd, är de inte byggda för evigheten utan snarare som ett motstånd till evigheten."

Paviljong #5: Biokol

Markus Vallien presenterar en pyrolysmaskin och ett poetiskt manifest. I både maskinen och manifestet finfördelas biologiskt material för att sedan reaktiveras och återinföras i stadens kretslopp som en aktion mot koldioxidutsläpp.

Paviljong #6: Norrköpings Konstmuseum

På Norrköpings Konstmuseum gör Linus Elmes en associativ närläsning av Bo Beskows *Komposition i blått och grissaille*, ett verk som samtidigt utgör en del av museets samlingar som av dess arkitektur. Fönstret som uppfördes 1964 är utgångspunkten för en asymmetrisk och anakronistisk berättelse om ett verk och dess plats. Inspirerad av Den inre världsutställningens logik, där icke-hegemoniska platser och förhållanden samexisterar och verkar fysiskt och mentalt, tillåts många lager av mening att samsas och beröra allt från medeltida hantverk, *commedia dell'arte* och konstinstitutionens inneboende struktur.

Paviljong #7: Norrköpings stadsmuseum

Norrköpings stadsmuseum är en retrospektiv paviljong. Museets permanenta utställning sträcker sig från stenåldersfynd och bronsålderslämningar fram till 1600-talet och utgör därmed en perfekt fond för det habitat som Jungnelius gestaltar i Den inre världsutställningen.

Paviljong #8: Norrköpings stadsbibliotek

Norrköpings stadsbibliotek delade 1912-1946 lokaler i Villa Swartz med Norrköpings Konstmuseum som också utgör en Paviljong i Den inre världsutställningen. Konstmuseet fick sin egen byggnad på Kristinaplatsen 1946 och den modernistiska betongbyggnad som idag utgör huvuddelen av biblioteket uppfördes 1971-72 efter arkitekt Sten Samuelsons ritningar.

Delar av stadsbibliotekets mest prominenta samling Finnspongssamlingen visas idag i en av konstmuseets utställningar. Detta historiska samarbete och utbyte belyser inte bara hur Den inre världsutställningens olika paviljonger relaterar till varandra genom interkontextuella relationer utan hur samhället i stort skapas och återskapas genom sociala mutationer i en interpersonell matris.

De offentliga bibliotekens uppdrag regleras i bibliotekslagen. Biblioteken skall verka för det demokratiska samhällets utveckling genom att bidra till kunskapsförmedling och fri åsiktsbildning, främja litteraturens ställning och intresset för bildning, upplysning, utbildning och forskning samt kulturell verksamhet i övrigt. Biblioteksverksamhet ska finnas tillgänglig för alla.

Paviljong #9: Urpaviljongen

Syltenberget utgör både en topografisk utsiktspunkt och ett konceptuellt epicentrum för Den inre världsutställningen. Platsen var centralpunkten för den konst- och industriutställning som anordnades i Norrköping 1906 och har även varit utgångspunkt för Jungnelius omfattande gestaltningsuppdrag.

Kring Södra kajen och Syltenområdet låter Jungnelius nya delar av Den inre världsutställningen växa fram i dialog med platsen. Befintligt material återaktiveras i nya former och såväl fysiska rum som sociala strukturer omfamnas och omförhandlas i en kollaborativ praktik med flera inbjudna aktörer.

Paviljong #10: Dubbel Dubbel

Den tionde paviljongen fyller en bärande funktion i Den inre världsutställningen genom sin dubbla funktion som aktivt vittnesmål och dokumentärt arkiv över utställningens infrastruktur.

Fotografen Peo Olsson har haft rollen att dokumentera arbetet över tid samt friheten att addera kommenterande material. Olsson manifesterar den dubbla funktionen av närvaro och dokument i två parallella projekt på två olika platser som knyts samman. Paviljong #10 är alltså dubbel även i sin geografiska dualitet.

Olsson, vars ovure kretsat kring processer och mänskliga villkor, har under flera års tid låtit dokumentera platsen för konst- och industriutställningen 1906 som utgör utgångspunkten i Jungnelius konstprojekt. Det är platser

med perifer existens, vars historiska identitet kan skönjas i Olssons forensiska undersökningar som på före detta restaurang Dubbel Dubbel visas i tre parallella bildserier. I ett repetitivt flöde får vi följa Sylten, hamnen och kraftvärmeverkets osäkra tillstånd balanserande på tröskeln mellan det förgångna och en mer osäker framtid.

Denna tionde paviljongens andra del härbärgeras inom ramen för Paviljong #4: Modern och består av en Camera Obscura. Besökaren får i rummet följa den gradvisa tillkomsten av en bild. Ljusets energi som genom ett litet hål avtecknar sig på en yta. Ett försök att fånga och förstå ett stillastående fragment i den malstorm av kaos och förändring som utgör Den inre världsutställningens betraktelse av en stad i flux.

Paviljong #11: Kaktus

Sedan 1926 har det i Norrköping varje sommar planterats tjugofemtusen kaktusar som tillsammans bildar ett motiv i Carl Johans park. Motivet väljs av en jury bestående av stadsträdgårdsmästare, näringslivsutvecklare, enhetschef på kultur- och fritidskontoret och tekniska nämndens presidium. Företaget eller organisationen väljs utifrån kriterierna att det skall vara en jubilar med karaktäristisk och välkänd verksamhet som genom sin betydelse, historia eller stora påverkan på kommunen förknippas med eller kan vara en symbol för Norrköping.

När de tjugofemtusen kaktusarna inte paraderar strikt koreograferade i Carl Johans park vintervilar de i kommunens växthus. Här får de en kärleksfull behandling bestående av näring och värme så de kan komma väl förberedda till nästa års noggrant iscensatta motiv.

Paviljong #12: SHBK

Samhällsbyggnadskontoret (SHBK) är Den inre världsutställningens mest introspektiva paviljong. Den representerar den strategiska och byråkratiska generalplanen bakom hela Jungnelius projekt som består i att utforska stadsutvecklingens parallella historia med sociopolitiska omvärldsomvälvningar. Här ingår de minsta beståndsdelarna av det som utgör en stad i form av ett sammanhållet konglomerat där verksamheter och livsöden vävs samman.

Planarkitekt Martin Heidesjö skriver i tjänsteskrivelsen med diarienummer SPN 2018/0583220 och titeln Stadsbyggnadsvision Sylten, Utredningsområde Sylten följande:

Området har potential att på längre sikt utvecklas till en attraktiv stadsdel, med blandad bebyggelse i en fortsatt utveckling av kvartersstaden, blandat med verksamheter. Gamla byggnader som går att spara bidrar till områdets karaktär, attraktivitet och identitet. Här finns plats för upp till 10 000 boende. Omvandlingen förutsätter att de befintliga verksamheterna med stor riskpåverkan omlokaliseras till annan plats. Området byggs ut från centrum av staden och utåt. Närheten till vattnet ska utnyttjas genom att allmänt tillgängliga stråk och platser skapas utmed Motala ström. I övrigt utvecklas området med stort fokus på social hållbarhet och gestaltning. Syltenberget är en stor tillgång och kan vidareutvecklas som ett attraktivt grönområde eller stadspark med historiska kopplingar.

Ett immanent intresse för habitat och dess föränderlighet är ett bärande tema genom hela Den inre världsutställningen. Genom Samhällsbyggnadskontoret får besökaren tillgång till själva kärnan i den process som formger platsen för projektet.

Paviljong #13: Naturskyddsföreningen

Naturskyddsföreningen i Norrköpingskretsen har mer än 2500 medlemmar och arbetar för bättre miljö, biologisk mångfald och minskad klimatpåverkan. Dess starka engagemang gör dem till en nyckelpaviljong för Den inre världsutställningen i relation till hållbarhet i stadsutveckling och planering av vår gemensamma framtid.

Paviljongen tar form av en gemensam höstvandring i hjärtat av Kolmården på ett stort komplex av orörda myrmarker. Här finns både ung och mycket gammal skog. Terrängen bjuder också på stor artrikedom när det kommer till myrmarksfåglar. Här kan Orre, Storspov, Skogsnäppa, Rödbena, Trädpiplärka och Ängs-piplärka skådas.

Växtligheten består till stora delar av gles lågvuxen tall och risväxter som lingon, skvattram, kråkbär och ljung. Därför kallas dessa mossar för tallrismossar. Här växer både hjortron och tranbär. Myrmark är ett krävande habitat för de flesta växter men vissa är specialiserade på att uthärda detta specifika förhållande, till exempel Tuvsäv och den mycket ovanliga orkidén Mossnyckel.

Paviljong #14: Den inre världsutställningens servis

Den inre världsutställningensservisen framställs av keramikern Märten Medbo tillsammans med studenter från Lunneveds folkhögskola. Servisen arbetas fram i lera från Bråviken genom bränning i grop, en uråldrig teknik som i sig representerar mångtusenårig kunskap.

Lera är det vanligaste sedimentet i Bråviken och består egentligen av två huvudtyper: glacial lera och postglacial lera. Den glaciala leran bildades i samband med isavsmältningen och underlagrar den postglaciala leran. Den yngsta formen av de postglaciala sedimenten i Bråviken är den som bildas av den pågående sedimentationen. Leran är en sorts geologisk minnesbank som lagrar tusentals år av historiska händelser. I de ytligaste sedimenten finns till exempel den radioaktiva isotopen Cesium 137 inlagrat. Nivåerna är låga men mätbara och representerar i första hand Tjernobykatakstrofen 1986, men också atmosfäriska provsprängningar av kärnvapen 1961 och 1963.

Den inre världsutställningsservisen är ett eget materiellt monument, ett koncentrat av platsen där den framställs. Leran bär på spår och inlagrade fragment av en myriad av historiska skeenden som tillsammans skapat nuet.

Paviljong #15: Den inre världsutställningens kaka

En bakelse är också ett historiskt monument. Det var när schweiziska sockerbagare under 1700-talet etablerade sig över hela Europa som den moderna bakelsen föddes och kaffehusen transformerades till konditorier.

Den inre världsutställningsservisen är framtagen av Jungnelius i samarbete med Nelins Café och Conditori för att manifesteras och högtidlighålla föränderlighet och entropi i form av en kulinarisk skulptur.

Paviljong #16: Scenen

Scenen är Moderpaviljongens samlingsplats och Den inre världsutställningens performativa

arena. Här sker samtal och uppträdanden, kunskapsförmedling och underhållning under folkbildningens och demokratiseringens fana.

Paviljong #17: Andra sidan

Staden är cyklisk, den byggs upp och förfaller och byggs upp igen, det är Andra sidan ett fullskaligt exempel på. Längs med hela Södra kajens instängslade del pågår en biologisk nedbrytning, ett cykliskt verk där växter och djur sakta återtar det som varit en del av ett industriell hamnområde.

Paviljong #18: S/S Moa

S/S Moa är en ångslup av en typ som blev vanlig under 1800-talets mitt. I Den inre världsutställningen representerar den hur tekniska landvinningar revolutionerade kommunikationer, då som nu. Paviljongen kastar också ljus över hur ideellt arbete inom föreningslivet är bärande för upprätthållandet av många historiska minnesmärken som annars hade gått förlorade och förpassade till glömska i en accelererande utveckling mot framtiden.

Paviljong #19: Evigheten

Evigheten, en dödsdömd subkulturell arena som huserar klubbar i Norrköpings utkanter, relokaliseras temporärt från Butängen till Paviljong #4: Modern. Genom modulär syntimprovisation utforskar Klas Isaksson ljus och mörker med din själ som insats genom hypnotisk inverkan och harmoniers magiska laddning.

Paviljong #20: Andlig resa

I Den inre världsutställningens andliga paviljong leder Anna-Maria Öhrström en shamansk trumresa under den magiska höstdagjämningen för att ta oss tillbaka till livets rytm och vår egen inre balans. Trummans rytm används för att nå ett förändrat medvetandetillstånd med syfte att få kontakt med sin inre visdom.

Medverkande

Samtliga medverkande: Anna-Maria Öhrström, Anna Asplind, Christian Fredriksson, Elisabet Manfred, Evigheten, Farvash, Helena Persson, Häv och Gräv, Jonas Williamsson, Juni-Hi Wennergren Nordling, Karin Milles, Lex Ludlow, Linus Elmes, Lundbergs Fastigheter, Lunnevad folkhögskola, Madelene Gunnarsson, Martin Heidesjö, Mattias Åkeson, Markus Vallien, Mårten Medbo, Nelins Café och Conditiorier, Naturskyddsföreningen Norrköping, Natur & Bygg, Nemcom, Norrköpings Konstmuseum, Norrköpings stadsmuseum, Norrköpings ångbåtsförening, Peo Olsson, Saltängens mekaniska, Samuelssons Entreprenad, Thormans, TimeScape, Tor Lindstrand, Verkstad konsthall, Växthus Sylten.

Åsa Jungnelius (f. 1975 Stockholm) bor och arbetar i Stockholm och Månsamåla. I hennes konstnärskap pågår ett materialdrivet utforskande som rör sig mellan det monumentala och de sociala och strukturellt konstruerade rum som utgör fonden. Objektet som sådant spelar en central roll, både som en representation för identiteter och projektyta för kroppsliga begär och böjelser. I relationen mellan materia och kropp undersöker Jungnelius den glidande skala av positionering som ständigt omförhandlats och återskapats genom kulturhistorien. Hon är utbildad vid Konstfacks linje för glas och keramik (MFA) och har sedan början på 2000-talet haft utställningar i Sverige och internationellt. Jungnelius finns representerad i samlingar på Moderna Museet, Nationalmuseum, Röhsska Museet och Malmö Konstmuseum. 2022 utnämndes hon till hedersdoktor av fakulteten för konst och humaniora vid Linnéuniversitetet. Till hennes större senare offentliga konstuppdrag hör den nya tunnelbanestationen Hagastaden och konstgestaltningen Snäckan.

Linus Elmes (f. 1972 Katrineholm) bor och arbetar i Kolsva i Västmanland. Elmes är curator och skribent. Hans intresserar sig för hur konsten invaderar livet. Tid, plats, chans, objekt och miljö.

Markus Vallien (f. 1969 Eriksmåla) bor och verkar i Gissamåla, Småland. Hans arbete innefattar självhushållning, odling och skogsarbete. Slöjd och hantverk är en del av hans dagliga liv och filosofi. Viljan att förstå hur allting hänger ihop leder honom ständigt in i utforskandet av materialen som omger honom på platsen där han verkar. Vallien intresserar sig för att utforska förhållandet mellan människa, natur och teknik vilket leder till uttryck och material som står i kontrast till våra alltmer urbana omgivningar. Han är kontinuerligt gästföreläsare på Konstfack och håller kurser om självförsörjning, överlevnadstekniker och livet i skogen.

Mårten Medbo (f. 1964 Järfälla) bor och arbetar i Katrineholm. Han är utbildad på Konstfacks linje för glas och keramik. 2016 doktorerade han som den förste i Sverige i forskningsämnet konsthantverk på HDK, Göteborgs universitet. För närvarande arbetar han som lektor i keramik på Konstfack. I sitt arbete undersöker Medbo den lerbaserade språkligheten. Han är intresserad av den språkliga möjlighet som konsten representerar och hur den möter sin samtid. Medbo har haft flera separatutställningar och är även representerad i samlingar på Nationalmuseum, Röhsska Museet och andra publika samlingar i Europa och USA.

Peo Olsson (f. 1973 Lund) bor och arbetar i Lund. Olsson är fotograf och inriktar sitt arbete på förändringsprocesser och människans villkor. Arkivet eller samlingen är ofta utgångspunkt i hans arbeten, som undersöker tid, minne och subjekt. Han är utbildad på ICP i New York och

har en MFA från Högskolan för Fotografi i Göteborg och ställer ut regelbundet både i Sverige och internationellt. Olsson har även jobbat som gästlärare samt är aktiv som frilansfotograf sedan mitten av 1990-talet. Han publicerade sin första bok *Umbra Hominis* 2014.

Jonas Williamsson (f. 1973 Umeå) är examinerad från Konstfack 1999. Han arbetar som grafisk formgivare med uppdrag inom scen- och bildkonstfältet. I sin praktik är Williamsson intresserad av vad som omger ett uppdrag och hur detta kan användas som en sorts icke-formgivning. Han finns representerad på Nationalmuseum i Stockholm och Museum für Gestaltung i Zürich (CH) och han har belönats med Svenska Tecknarens pris Kolla!, Årets Bedste Bogarbejde av Förening for bokhantverk (DK) och Svensk bokkonst.

Farvash (f. 1982 Tehran) bor och arbetar i Kosta och Stockholm. Hon är performancekonstnär med bakgrund i kemi och materialvetenskap. Farvash är utbildad på KTH, Konstfack och Royal College of Art i London. Hon arbetar med vad som kallas "mellanförskap" genom mytologiska och teknologiska perspektiv. Farvash verk är djupt rotade i persisk mytologi, historia och ontologi och utforskar frågor som konstruerad identitet, invandringsskuld och krigstrauma. Flera av hennes arbeten är lika mycket tekniska framsteg som de är konstverk.

Juni-Hi Wennergren Nordling är curator, född och verksam i Stockholm. Hon har samarbetat med Åsa Jungnelius i många olika former sedan 2003. I hennes praktik ryms utställningsverksamhet och offentliga konstprojekt med bla Örebro konsthall, Stockholm konst, Västerås stad mfl som uppdragsgivare. Mellan åren 2007-2015 ägde och drev hon galleri Crystal tillsammans med Katarina Sjögren som också representerade Jungnelius i sitt stall av konstnärer.

Klas Isaksson (f. 1983) bor och arbetar i Norrköping. Han är konstnär och musiker och driver klubben Evigheten. Sedan 2008 är han en del av bandet Den Svenska Björnstammen. I sitt skapande intresserar han sig för vad medvetandet är.

Denna trycksaks färdigställdes i augusti 2023 och trycktes tillsammans med vykort m.m. av Printon i Tallinn. Text: Linus Elmes. Formgivning: Jonas Williamsson.

**NORRKÖPINGS
KONSTMUSEUM**

NORRKÖPING